

Dites emocionants.

Per fer-nos savis en emocions!

- Educació infantil -

Dites emocionants

Les dites són uns dels recursos més utilitzats per tal de transmetre coneixements d'unes generacions a les altres. La saviesa popular, fruit d'anys i anys d'experiència, es concentra en aquestes petites unitats de coneixement que viatgen de la boca de l'àvia a l'orella de la néta, de la del pare a la del fill.

Emprant un llenguatge directe, traspassen els anys, les dècades i els segles per arribar a nens i joves amb la voluntat de proporcionar-los eines que els permetin superar les diferents circumstàncies amb què es trobaran al llarg de la vida. La feina, les estacions, el menjar, els animals, les relacions humanes, el temps, les collites, les festes...

Un univers infinit de situacions es veu reflectit a les dites.

I les emocions?

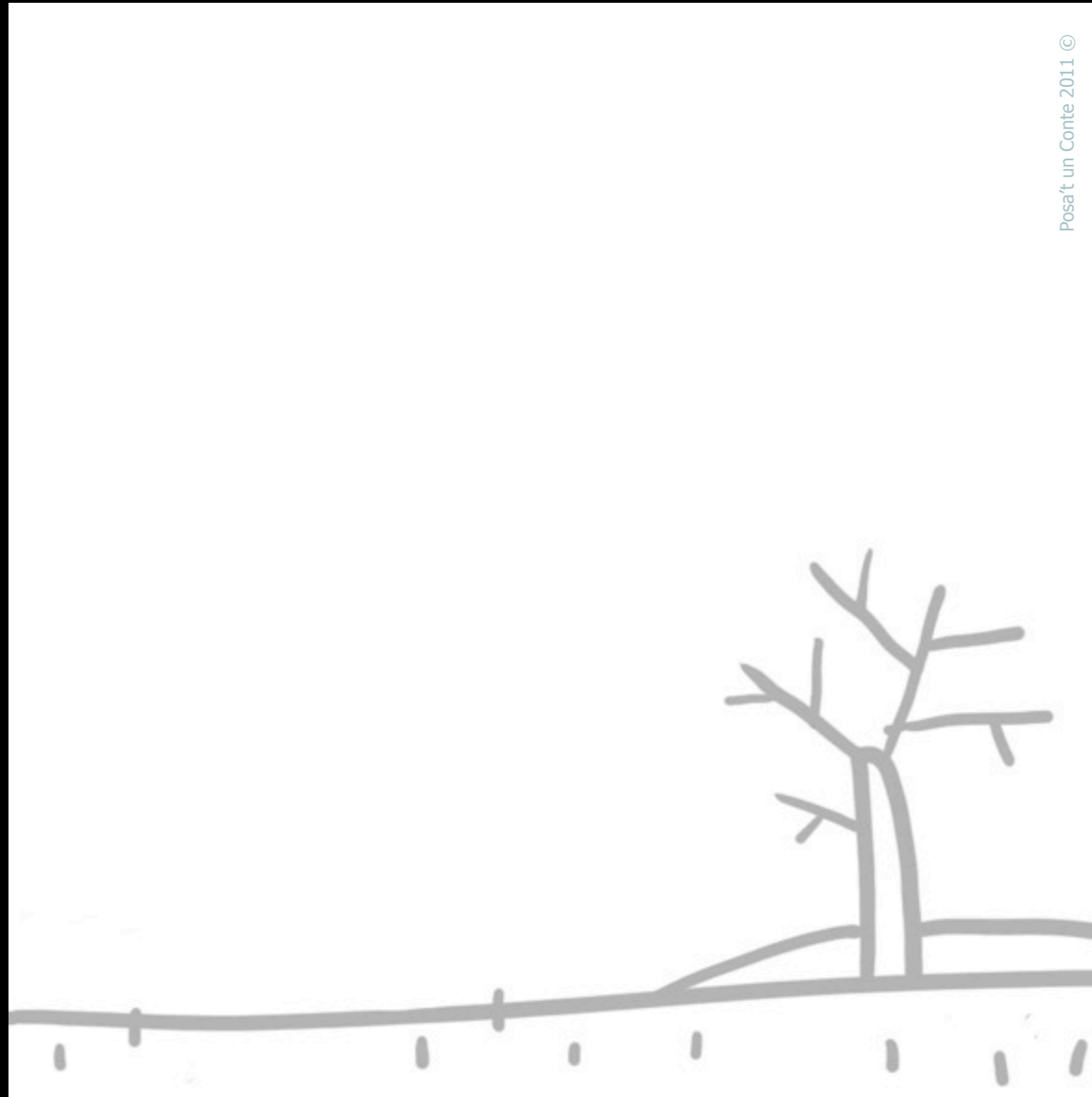
Si abans dèiem que l'univers de temes és infinit, potser ens toca rectificar. Les emocions han quedat sempre força marginades a les **dites**. Per això, volem engegar aquest projecte que ara teniu al davant, per donar-les un gir brusc i transformar-les en **contenidors de situacions emocionals**. Per treballar amb les emocions just des del moment en què comencem a sentir-les, tot aportant noves idees que els nens i nenes puguin **posar en pràctica** a la classe de forma molt senzilla.

Posa't un Conte 2011 ©

**QUIN CEL MÉS BONIC,
PERÒ TOTS AQUESTS NÚVOLS
EM POSEN TRIST.**

**QUIN CEL MÉS BONIC,
PERÒ TOTS AQUESTS NÚVOLS
EM POSEN TRIST.**

Sí, avui estic trist

Proposta d'activitat

Objectius que es poden treballar a través de l'observació i la conversa: expressar els propis sentiments i emocions, comprendre els sentiments dels altres.*

Mostreu a la classe l'il·lustració del nen amb el paraigües.

El cel s'està tancant. Què vol dir això?

Que poc a poc els núvols ho cobreixen tot i ens hem de preparar perquè arribi la pluja. Ja hi som a la tardor. El cel és realment bonic, però ja comencem a tenir la sensació que aviat ens haurem de refugiar, amagar-nos de la pluja.

I això ens pot posar tristos. No podrem sortir al carrer, ni al pati de l'escola.

Els dies són més foscos i es fa de nit més d'hora.

És, però, un bon moment per reflexionar.

Anem a l'activitat.

Repartim un full amb el paisatge a cadascun dels nens.

Hauran d'imaginar i pintar un cel que no els agradi, que els faci sentir tristesa.

Com és aquest cel? És gris? És vermell? Hi ha núvols? Plou?

Ara bé, no només el cel ens posa tristos. Hi ha d'altres coses que ens fan sentir malament. *En quines ocasions sentim tristesa? I per què?*

De vegades la tristesa ens deixa amb la boca tancada, i no ens permet ni tan sols parlar. Així que podem aprofitar la resta del full o bé el dors del foli per dibuixar allò que no ens agrada i que fins i tot ens fa plorar. Un cop dibuixat, podem explicar als companys de la classe el nostre dibuix. Amb els nens més reservats podem intentar que només ho expliquin a la mestra.

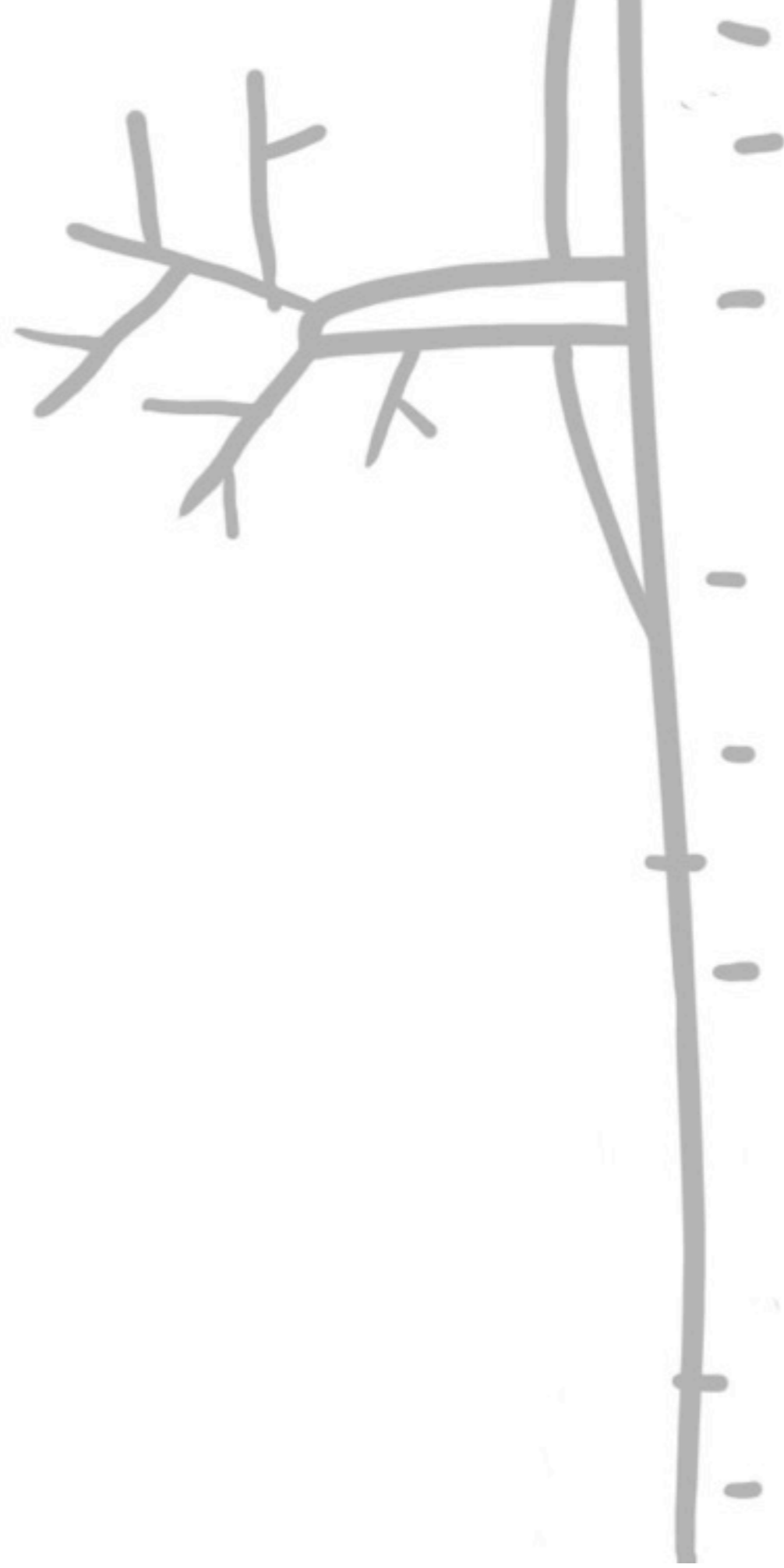
*Per treballar a classe l'expressió dels sentiments propis, entre d'altres valors, us convidem a descobrir el PUC de El pacte del foc: <http://www.puc-pac.com/el-pacte-del-foc/>

**QUIN CEL MÉS BONIC,
PERÒ TOTS AQUESTS NÚVOLS
EM POSEN TRIST.**

QUIN CEL MÉS BONIC,
PERÒ TOTS AQUESTS NÚVOLS
EM POSEN TRIST.

Posa't un Conte

